

Banaanipotku

Oikea laitahyökkääjä Ile "Kärkky" Suominen oli saavuttanut maineensa jalkapallokentillä yksinkertaisella, mutta simppelellä pelisilmällään. Hän oli kuuluisa siitä, että jaksoi roikkua vastustajan maalin tuntumassa, olipa pallo missä tahansa.

Paitsiohan siitä yleensä oli seurauksena, mutta Kärkky ei lannistunut. "Kunhan oikeanlainen roikku tulee kohdalle, kyllä minä vielä onnistun", hän kehui kavereilleen pukusuojassa.

Mikään ei kuitenkaan näyttänyt muuttuvan. Kerran toisensa jälkeen Kärkky jäi paitsioansa ja ottelut hävittiin järkiään. Lopulta vastassa oli ratkaiseva kamppailu sarjassa pysymisestä. Kärkky mietti ja mietti, miten voisi lopultakin onnistua, ja keksikin lopulta keinon: hän sopi etukäteen molempien linjamiesten kanssa, etteivät nämä liputtaisi paitsiota, vaikka mikä olisi.

Pelin käydessä kuumimmillaan Kärkky sitten roikkui tapansa mukaan vastustajan maalin kulmalla. Ja kuinka ollaakaan, jostain keskikentältä kantautui aivan taivaallinen harhasyöttö, joka laskeutui täsmälleen Kärkyn jalkoihin. Tuomarikin

sattui juuri katsomaan muualle, ja kun linjamiehet eivät olleet huomaavinaanakaan, vihellystä ei kuulunut.

Koko muu porukka oli keski-viivan vaiheilla yllätyspotkusta hölmistyneenä, ja jopa vastustajan maalivahti oli sattumoisin lähtenyt ryntäilemään aivan väärään suuntaan. Kärkky oli siis pallon kanssa yksinään maalivivalla maalin keskellä.

Hetken hän nautti tilanteesta täysin siemauksin. Potkaisisik vasemmalla vai potkaisisiko oikealla, vai pistäisikö kantapäällä reppuun, hän ajatteli. Samapa tuo. Hänellä oli aikaa ottaa oikein vauhtia ja nauttia ja laukaista sitten täysin voimin niin, että näytti kuin nahkakuula hajoaisi kappaleiksi.

Mutta mitä ihmettä? Juuri siinä paikassa, mistä Kärkyn piti laukaista lopullinen niitti vastustajan verkkoon, saatui olemaan banaaninkuori. Kärkky liukastui siihen ja lensi rähmälleen kenttään. Sen sijasta, että pallo olisi mennyt tuhannen taalan paikasta viiden sentin päähän maaliin, se kohosi suoraan ylöspäin ja lensi mahtavassa kaarissa takaisin kohti keskikenttää. Yleisö ei ollut uskoa

silmiiään, ja Kärkyllä itsellään oli pitkän aikaa pallo kateissa täydellisesti.

Onneksi onnettomuudessa vasen laitapakki Harri "Tyrkky" Holkeri oli eksynyt normaaliton-tiltaan kauaksi hyökkäyslinjaan. Peliväline pudota jymähti suoraan Tyrkyn jaloon otsaan ja poukkasi siitä ontosti kumahtaen vastustajan maaliin.

Voi sitä riemua, joka syntyi joukkueessa. Koko porukka Tyrkyn johdolla ryntäsi suin päin vastustajan maaliin juhlimaan. Vain Kärkky ei ehtinyt mukaan, kun muu lauma ravasi hänen ylitseen ja talloi pahanpäiväisesti vielä palatessaankin.

Pölytyksestä selvittyään Kärkky oikoi pelipaitaansa, pudisteli tomuja hiuskuontalostaan ja kyseli pöllämystyneenä: "Teinksmä jotain väärin, hä?"

"Et, et hyvä veli", paapattivat pelitoverit ja hakkasivat Kärkyä selkään innoissaan siitä, että vihdoin oli tullut voitto kotiin. "Se oli loistava syöttö. Että sinä hoksasitkin vielä syöttää, etkä pyrkinyt henkilökohtaiseen ratkaisuun. Mahtava banaani. Hyvin pelattu!"

Kärkky oli oikein tyytyväinen ja tunsu itsensä lopultakin sankariksi.